

prof. dr hab. Andrzej Zdanowicz

Poznań, 20.05.2024 r.

dziedzina – sztuki piękne

dyscyplina – sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

uczelnia i wydział – Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu im. Magdaleny Abakanowicz,

Wydział Malarstwa i Rysunku

Zleceniodawca recenzji

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Wydział Sztuk Pięknych, wysłał pismo z dnia 19.03.2024 roku, informujące o wyznaczeniu mej osoby przez Radę Doskonałości Naukowej recenzentem do oceny osiągnięć **Pani dr Ewy Bińczyk**.

Do zlecenia została dołączona dokumentacja złożona przez Habilitanta:

- Dane wnioskodawcy
- Wniosek przewodni
- Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora
- Autoreferat
- Wykaz osiągnięć artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój dyscypliny
- Analiza biblio metryczna (lata 2014 -2023)
- Kopia dokumentów w wersji elektronicznej
- Dokumentacja dorobku w wersji elektronicznej

Dane Habilitanta

Dyplom inżyniera - 2001 r.

Wydział Mechaniczny Politechniki Szczecińskiej / specjalność zarządzanie i marketing

Dyplom magistra sztuki - 18 czerwca 2009 r.

Na kierunku Grafika/ specjalność grafika warsztatowa

Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Promotor: prof. dr hab. Bogumiła Pręgowska

Aneks z rysunku: promotor: dr hab. Witold Pochylski, prof. UMK

Stopień naukowy doktora - 9 grudnia 2014 r.

W dziedzinie sztuk plastycznych, dyscyplinie sztuki piękne

Wydział Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Promotor: prof. dr hab. Bogumiła Pręgowska

Zatrudnienie

Od 01.10.2012 do 31.09.2015 - asystent w Zakładzie Kształcenia Artystycznego Instytutu Artystycznego UMK w zakresie ½ etatu.

Od 01.10.2015 do 30.09.2018 - asystent w Zakładzie Kształcenia Artystycznego UMK

w zakresie pełnego etatu.

Od 01.10.2018 do dziś - adiunkt w Katedrze Technologii i Technik Sztuk Plastycznych UMK w zakresie pełnego etatu.

Działalność artystyczna:

Po obronie doktoratu 43 wystawy indywidualne i zbiorowe w Polsce i zagranicą (imponująca ilość). Trochę porozrzucane i pomieszane kategorie.

WYSTAWY INDYWIDUALNE w Polsce

2015 - „Ikony”, Galeria Omega, Toruń

2016 - Grafika, Galeria ODA, Piotrków Trybunalski

2016 - Grafika, Galeria nad Brdą, Bydgoszcz

2017 - „Figury komplementarne”, Galeria CKiS Wieża Ciśnień, Konin

2017 - GRAFIKA, CJNJ_galeria, Warszawa

2019 - „Po drugiej stronie”, Galeria Zamek, Szczecinek

2019 - „Po drugiej stronie”, Galeria Dworzec Zachodni, Toruń

2021 - „Po drugiej stronie” – wystawa w ramach 10. Fonomo Music & Film Festival, Miejskie Centrum Kultury w Bydgoszczy

2022 - „Opowieści oniryczne”, wystawa rysunków, kolaży i grafik, Galeria Sztuki Nowy Warzywniak, Oliwski Ratusz Kultury, Gdańsk

WYSTAWY MIĘDZYNARODOWE

2014 - XV Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Exlibrisu, Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego

2014 - 8 Międzynarodowe Biennale Miniatury, Galeria Ośrodka Promocji Kultury Gaude Mater, Częstochowa / Galeria TEST, Warszawa / Muzeum Stanisława Staszica w Pile / Biuro Wystaw Artystycznych, Tarnów / Galeria Fotografii Miasta Rzeszowa, 5

Rzeszów / Nowohuckie Centrum Kultury, Kraków / Galeria pod Plafonem DBP,

Wrocław / Galeria Brotzinger Art., Pforzheim (Niemcy) / Centrum Polskie w Brukseli (Belgia)

2016 - XVI Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Exlibrisu, Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego

2016 - 9. Międzynarodowe Biennale Miniatury, Galeria Ośrodka Promocji Kultury Gaude Mater, Częstochowa / Galeria TEST, Warszawa

2020 - 11. Międzynarodowe Biennale Miniatury, Galeria Ośrodka Promocji Kultury Gaude Mater, Częstochowa / Galeria TEST, Warszawa / Muzeum Stanisława Staszica w Pile / Biuro Wystaw Artystycznych, Tarnów / Nowohuckie Centrum Kultury, Kraków / Galeria Fotografii Miasta Rzeszowa, Rzeszów / Pałac Kultury Zagłębia, Dąbrowa Górnicza

2022 - 12. Międzynarodowe Biennale Miniatury, Galeria Ośrodka Promocji Kultury Gaude Mater, Częstochowa / Muzeum Stanisława Staszica w Pile

2022 - Małe Formy Plastyczne / Small Visual Forms, Galeria R_Z, Rzeszów

WYSTAWY ZAGRANICZNE

- 2015 - „Bekend Maakt Bemind”, Galerie Het Oude Raadhuis, Warmond / Holandia
2016 - „Bestialska grafika”, Kunstzolder van het Museum Warsenhoek, Nieuwegein/
Holandia
2020 - 11. Międzynarodowe Biennale Miniatury Galeria Brotzinger Art., Pforzheim /
Niemcy

WYSTAWY ZBIOROWE, OGÓLNOPOLSKIE I ŚRODOWISKOWE

- 2014 - ARSPRINCIPIA, Wydział Teologiczny, Toruń / BWA, Kielce
2015 - Wystawa pracowników Zakładu Kształcenia Artystycznego UMK, Galeria Muz,
Toruń
2015 - Wystawa poplenerowa WOŁKOWYJA 2014, Galeria Forum, Toruń
2016 - „Raport 2015”, Centrum Sztuki Współczesnej, Toruń
6
2016 - „Spojrzenia” - wystawa pracowników Zakładu Kształcenia Artystycznego UMK
Galeria Zamek, Szczecinek
2016 - „Podmalowania i obrazy wielowarstwowe”, Galeria Forum WSzP UMK w Toruniu
2016 - POLYGONUM IV, Biuro Wystaw Artystycznych, Bydgoszcz
2017 - IX Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego, Muzeum Kresów w Lubaczowie /
Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki, Galeria TEST, Warszawa
2017 - „Spotkanie”, Galeria Omega, Toruń
2018 - II Przegląd Sztuki Współczesnej NOWA AWANGARDA, Galeria Szyb Wilson,
Katowice
2018 - „Sto obrazów na stulecie odzyskania niepodległości”, Galeria Artus, Toruń
2018 - „Spotkanie”, Galeria Omega, Toruń
2019 - „Miejsce w czasie”, Muzeum diecezjalne, Rzeszów
2019 - „Spotkanie”, Galeria Omega, Toruń
2019 - „Wiśniowa pachnąca malarstwem” – międzynarodowa wystawa poplenerowa,
Galeria Forum, Toruń
2019 - „Czas - Ruch – Przestrzeń” - Ogólnopolska Wystawa Pokonkursowa,
Akademicka Przestrzeń Sztuki, Galeria na Wydziale Matematyki i Informatyki UMK.
2020 - X Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego, Muzeum Kresów w Lubaczowie /
Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki, Galeria TEST, Warszawa
2020 - V Ogólnopolski Konkurs Plastyczny Kolaż –Asamblaż, Galeria Sztuki Współczesnej,
Biuro Wystaw Artystycznych w Olkuszu
2021 - VI Ogólnopolski Konkurs Plastyczny Kolaż –Asamblaż, Galeria Sztuki
Współczesnej, Biuro Wystaw Artystycznych w Olkuszu
2022 - „Artyści dla Ukrainy”, Galeria ZPAP w Toruniu
2023 - „Przewrót”, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń
2023 - VI Triennale Malarstwa ANIMALIS 2023, Miejska Galeria Sztuki MM w Chorzowie
2023 - XX Mogileńskie Spotkania Plastyczne, Miejski Dom Kultury, Mogilno
2023 - „us & U.S. INSPIRACJE”, wystawa towarzysząca międzynarodowej konferencji
naukowej „Sztuka amerykańska XX i XXI wieku oraz polsko-amerykańskie relacje
artystyczne, Centrum Sztuki Współczesnej, Toruń

Poza tym imponującym dorobkiem wystawowym w zakres osiągnięć P. dr Ewy Bińczyk należy dołączyć nagrody i stypendium.

2014 - Stypendium Artystyczne Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

2019 - Zespołowa Nagroda Rektora UMK w Toruniu I stopnia za szczególne zaangażowanie w prace komisji ds. przygotowania zasad awansu naukowego

2021 - Indywidualne wyróżnienie Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika za osiągnięcia w dziedzinie artystycznej w 2021 roku

Do liczby sukcesów należą również publikacje a w tym katalogi wystaw, artykuły na temat prac p. E. Bińczyk, publikacje jej prac na łamach czasopism czy w reszcie publikacje prac na okładkach płyt i książek.

Katalogi wystaw

- ARSPRINCIPIA, Wyd. Naukowe UMK Toruń 2014
- 8 Międzynarodowe Biennale Małej Formy, Wyd. HARIT, Częstochowa 2014
- Boundary Point, Wyd. Akademia Sztuki w Bańskiej Bystrzycy 2014
- Zakład Kształcenia Artystycznego, Wyd. Wydziału Sztuk Pięknych UMK, Toruń 2015
- XVI Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu, Wyd. Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego 2015
- 9 Międzynarodowe Biennale Miniatury, Galeria Ośrodka Promocji Kultury Gaude Mater Częstochowa 2016
- XVI Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu, Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego 2016
- RAPORT 2015, Centrum Sztuki Współczesnej, Toruń 2016
- POLYGONUM IV, Biuro Wystaw Artystycznych, Bydgoszcz 2016
- Ewa Bińczyk, „Figury komplementarne”, Centrum Kultury i Sztuki Wieża Ciśnień, Konin 2017
- IX Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego, Muzeum Kresów w Lubaczowie 2017
- „100 obrazów na stulecie niepodległości Polski”, Galeria Omega, Toruń 2018
- Ewa Bińczyk, „Po drugiej stronie”, Galeria Dworzec Zachodni, UMK Toruń 2019
- Ewa Bińczyk, „Po drugiej stronie”, Galeria Sztuki Zamek, Szczecinek 2019
- 11. Międzynarodowe Biennale Miniatury, Galeria Ośrodka Promocji Kultury Gaude Mater Częstochowa 2020
- X Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego, Muzeum Kresów w Lubaczowie, 2020
- V Ogólnopolski Konkurs Plastyczny Kolaż-Asamblaż 2020, Galeria Sztuki Współczesnej, Biuro Wystaw Artystycznych w Olkuszu 2020
- VI Ogólnopolski Konkurs Plastyczny Kolaż-Asamblaż 2021, Galeria Sztuki Współczesnej, Biuro Wystaw Artystycznych w Olkuszu 2021
- Małe Formy Plastyczne / Small Visual Forms, Galeria R_Z, Rzeszów 2022
- VI Triennale Malarstwa ANIMALIS 2023, Miejska Galeria Sztuki MM w Chorzowie 2023

Artykuły

- Marcin Jaworski, „Po drugiej stronie – szkic do twórczości portretowej Ewy Bińczyk”, w: „Głos Uczelni”, nr 11-12, Toruń 2019
- Marcin Jaworski, "Od separacji do części wspólnej. Człowiek i zwierzę w twórczości rysunkowej Ewy Bińczyk", w: "Świat z perspektywy sztuki, sztuka w perspektywie świata #Rysunek", tom IV, Wyd. Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń 2022

Publikacja prac na łamach czasopism

- TRANSWIZJE, nr 5 - Wyd. Okultura, Warszawa 2014: 2 prace: "Czekając na...", "Gra II"
- Czas Kultury, nr 4/2021: 5 prac: "Panna Cotta w sosie malinowym", "D.I.", "Niespodziewane rendez-vous", "Opłakiwanie", "Patronka I"

Publikacja prac na okładkach płyt i książek

- „Technosis” - X-NAVI:ET, *Technosis*, Wyd. Instant Classic, Krków 2016
- „Machina” - X-NAVI:ET, *Machina Nova*, Wyd. Eter Records i Beast Of Prey, Toruń 2016
- „W moim śnie” - Robert Anton Wilson, *Moje życie po śmierci*, Wydawnictwo Okultura, Warszawa 2018
- „Metamorfoza” - KAPITAL & Richard Pinhas, *Flux*, Wyd. Instant Classic, Kraków 2018
- „Aurum” - X-NAVI:ET, *Aurum*, Wyd. Gusstaff Records, Zielona Góra 2019
- „Statek” - *WC ei8ght: ZONA ELECTRONICA*, Wyd. Centrum Kultury i Sztuki Wieża Ciśnień w Koninie, 2022
- „Diosa del Dolor” - R.IWANSKI, *Transformations I*, Wyd. Gusstaff Records, Zielona Góra 2023

Ocena osiągnięć naukowych lub twórczych

Ocena osiągnięć dydaktycznych

Przeczytałem z uwagą informacje p. Ewy Bińczyk o jej zaangażowaniu w działalność pedagogiczną, dydaktyczną i społeczną uczelni. Jej dorobek tak jak w przypadku wyżej wspomnianej działalności artystycznej jest imponujący.

Spełniając obowiązek recenzenta jestem zobowiązany wspomnieć o jej czynnym, wielokrotnym udziale przy organizowaniu egzaminów wstępnych na Wydziale Sztuk Pięknych na macierzystym Uniwersytecie, oraz o wieloletnim organizowaniu wystaw końcowo rocznych jako ich komisarz. Autorka pracy habilitacyjnej była również parokrotnie komisarzem wystaw w Rektoracie Collegium Medicum a także członkinią i przewodniczącą jury w ogólnopolskim konkursie rysunkowym Czas-Ruch –Przestrzeń.

Brała czynny udział jako organizator plenerów studentów Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki w Wołkowyjach i Wiśniowej zakończonych wystawami poplenerowymi.

Jest również zaangażowana we współpracę z Fundacją Artystyczną Kosmos jako koordynatorka międzynarodowego Festiwalu Muzykofilia. Współpraca ta poszerzyła z pewnością zakres doświadczeń artystycznych dając nowe i inne spojrzenie artystki na pokrewne dziedziny sztuki.

O jej głębokim zaangażowaniu w pracę dydaktyczną świadczy również fakt prowadzenia warsztatów graficznych w ramach Toruńskiego Festiwalu Nauki i Sztuki.

Namacalnym dowodem, świadczącym o tym że Uczelnia docenia i dydaktyczne i artystyczne zaangażowanie p. Ewy Bińczyk w pracę na Uczelni jest fakt jej wyboru w skład członków Senatu UMK na lata 2016-2020, a następnie wybór jej osoby do Kolegium Elektorów UMK na kadencję 2020-2024.

Z przeczytanymi wyżej osiągnięciami można zapoznać się w dokumentacji przewodowej. Są to fakty. Więcej na temat dydaktyki dowiaduję się z tekstu autoreferatu.

Pracę ze studentami p. E. Bińczyk zaczęła w 2012 roku będąc jeszcze na studiach doktoranckich. Pracowała w Zakładzie Kształcenia Artystycznego na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Początkowo zajęcia współprowadziła z dr hab. Michałem Tragerem prof. UMK.

Były to zajęcia z rysunku, anatomii plastycznej i malarstwa dla studentów kierunku Konserwacja i Restauracja Dzieł Sztuki.

Prowadzenie tych zajęć p. E. Bińczyk kontynuowała po obronieniu doktoratu w 2014 roku już w roli samodzielnie prowadzącej zajęcia.

Zajęcia te mają charakter ćwiczeń, których podstawą jest rysunek klasyczny. Przy okazji zajęć studenci poznają różne jego techniki ćwicząc swoje umiejętności rysując postać, martwe natury czy wykonują rysunki na podstawie modeli gipsowych. Prowadząca zajęcia zwraca uwagę na budowę anatomiczną postaci ludzkiej poprzez działania rysunkowe, które najlepiej ją opisują a więc na kierunki, skróty, proporcje, światłocień. Poza ćwiczeniami praktycznymi studenci mają okazję poznać wiedzę teoretyczną dotyczącą budowy człowieka.

„ Powrót do klasycznego rysunku łączy moje zainteresowania badawczo-artystyczne z dydaktyką. Zajęcia z anatomii plastycznej, analityczne studia nad budową i charakterystyką ludzkiego ciała uświadomiły mi ważkość, szeroki zakres i piękno tego tematu, zobligowały również do doskonalenia własnego warsztatu rysunkowego” cytat. E. Bińczyk.

Tym cytatem przechodzę do opisu dzieła i związanego z nim autoreferatu.

Ocena autoreferatu

Ocena dołączonego dzieła artystycznego

Ocena dołączonych dzieł artystycznych

cyt. „wspomnienie to drugi czas terażniejszy” Bohumil Hrabal

Portret to bardzo trudny temat podejmowany przez wielu artystów. Podchodzono do niego w różny sposób. Z jednej strony widzimy ekspresyjne portrety Witkacego (jednego z ulubionych artystów p. E. Bińczyk, a z drugiej strony oglądamy konstruktywistyczne próby Aleksieja Jawlenskiego, który sprowadzał portrety do podstawowych zasad konstrukcyjnych tworzących obraz. W jego wypadku nacisk położony na znalezienie uniwersalnej zasady mogącej opisać człowieka bez zbędnych szczegółów wpisywał się w początek sztuki modernistycznej. Oba te przykłady, Witkacy i Jawlenski, to początek XX wieku.

Cykl obejmujący serię portretów autorki autoreferatu jest cyklem spójnym, jednorodnym, noszący znamiona przemyślanych, wieloznacznych kompozycji wykonanych na papierze, w ulubionej technice autorki, kolażu. Ważną dla mnie informacją, jako recenzenta, było nakreślenie, w początkowej części autoreferatu, drogi artystycznej autorki, która z wrodzoną sobie wrażliwością i docieklivością bawiła się w „sztukę”, używając do tego najróżniejszych

materiałów, narzędzi ale przede wszystkim wyobraźni, od początku jej zainteresowania kolekcjonowania wrażeń, czyli od dzieciństwa.

Głównym tematem jej prac od zawsze był i jest człowiek, a w zasadzie jego portret będący czymś w rodzaju lustra, w którym przeglądamy się my, widzowie. Jestem malarzem, zatem idąc tym tropem, jeśli chodzi o portret, przychodzą mi na myśl te najwcześniejsze, zachowane do naszych czasów. Portrety z Fajum. Obrazy z okresu hellenistycznego z obszaru dolnego Egiptu dotrwały do naszych czasów jako jedne z nielicznych przedstawień malarskich tej epoki. Tak jak u autorki pracy habilitacyjnej, portrety te charakteryzuje głębia psychologiczna i pewnego rodzaju hieratyczność będąca cechą wyróżniającą portrety czasów greckich, prawdopodobnie rzymskich i renesansowych. Prace autorki żyjącej w XXI wieku sięgają również do źródeł średniowiecznych i wczesno renesansowych. W poznańskim Muzeum Narodowym znajduje się kolekcja prac malarza nieznanego z imienia i nazwiska, a określanego mianem Mistrza Półfigur Kobięcych. Niewielkich rozmiarów prace na desce, wykonane w technice temperowej i olejno – żywicznej przedstawiają sylwetki kobiet widziane od połowy w górę. Zasłonięte są przeważnie stołami, na których znajdują się najróżniejsze akcesoria; książki, instrumenty muzyczne, sprzęty domowe. Postacie tych kobiet są niemalże kalką ale historię obrazów tworzą otaczające je przedmioty. One je charakteryzują, nadają znaczenie i kierunek opowieści. Podobnie jak w pracach p. E. Bińczyk atrybuty otaczające postaci, te postaci opisują nadają im sens i żeby dobrze je odczytać trzeba trochę poznać ikonografię poszczególnych przedstawień, których autorka używa.

Za powodem powstania prac autorki stoi niezwykła osobowość czerpiąca inspirację z wielorakich źródeł. Poza wspomnianym doświadczeniem radosnego, twórczego dzieciństwa, stoją na przykład doświadczenia graficzne autorki. Grafikę Pani Ewa Bińczyk studiowała pięć lat w na UMK w Toruniu, kończąc dyplomem pod kierunkiem promotora p. prof. dr hab. Bogumiły Pręgowskiej. Następny krok to doktorat również wykorzystujący technikę wklęsłodruku zbliżony w swoim charakterze do malarstwa i również pod kierunkiem p. prof. dr hab. B. Pręgowskiej. Autorka pracy habilitacyjnej pisze; „ogromną inspiracją byli dla mnie i pozostają do dziś artyści skupieni wokół krakowskiej szkoły grafiki, min. Anna Sobol-Wejman, Mieczysław Wejman, Janina Kraupe – Świdarska. Syntetyczny sposób obrazowania widoczny w ich pracach, ale przede wszystkim przemiana i współistnienie różnych aspektów rzeczywistości, jej strona dzienna i nocna są tematem również moich grafik i rysunków.” koniec cytatu.

Twórcza postawa, poszukiwania własnego języka wypowiedzi, zaprowadziła w końcu autorkę do źródła. Źródła wszelkiej sztuki czyli rysunku. Rysunek to pierwsza idea, pierwsza myśl i pierwszy odruch i to w tej technice wykonane prace mamy okazję oglądać w związku z przebiegającym postępowaniem habilitacyjnym.

W odbiorze prac autorki funkcjonuje moim zdaniem zasada wahadła – zanurzamy się w przeszłość, teraźniejszość a następnie w przyszłość. Potem powoli wahadło zatrzymuje się i kontynuuje ruch powrotny zacierając poprzednie wrażenia i budując nowe i tak nieskończoną ilość razy. Wrażenia, impulsy, wspomnienia, nakładają się na siebie tworząc kolaż zbudowany z wielokrotności kontaktu z tymi pracami. Za każdym razem odczytujemy je na nowo, dopowiadając kolejną historię. Artystka charakteryzując proces powstawania jej prac odwołuje się do odruchu, gestu, instynktu, który jest wpisany w tę technikę jakże różną

od grafiki warsztatowej. Z drugiej jednak strony nie zapomina o temacie i wszystkie te elementy wyżej wspomniane są właśnie jemu podporządkowane. Sportretowane postacie są jakby duchami będąc świadkami innych dziejących się wokół wydarzeń, innych ważniejszych sytuacji budowanych za pomocą innych form, stanowiąc istotną o ile nie najistotniejszą rolę. Od strony estetycznej prace te zdecydowanie wpisują się w nurt sztuki kobiecej opartej na wysublimowanym kolorze, zawężeniu gamy kolorystycznej, delikatnej ale jednocześnie ekspresyjnej kresce, wrażliwości i głębi psychologicznej.

Prace artystki zakomponowane są zazwyczaj centralnie z rozbudowaną wokół tego punktu dodatkową historią uzupełniających tematów. Ilość elementów, ich istotność podobnie do średniowiecznych obrazów informują nas o ich znaczeniu poprzez zróżnicowanie wielkości, a w pracach artystki dodatkowo poprzez mniejszą wyrazistość. Duża tu rola surrealizmu, którego potencjał nie wyczerpał się do dnia dzisiejszego w pracach malarskich rozumianych w klasyczny sposób. Rozumiem przez to stwierdzenie czynność dokładania wokół głównego motywu pracy innych elementów, które je dodatkowo tłumaczą, wzbogacają albo wręcz odwrotnie wprowadzają oglądającego w błąd, prowadzą w fałszywym kierunku, płaczą interpretacyjne ścieżki. W tym rozumieniu prace Ewy Bińczyk są bliższe sztuce średniowiecza, która zaskakuje po dziś dzień nieprawdopodobnymi skojarzeniami poprzez zestawienie niemożliwych z punktu widzenia dzisiejszego odbiorcy form. Sztuka surrealistyczna wykorzystywała w swoim repertuarze nie tylko przedmioty rozpoznawalne. Zaadoptowała również abstrakcyjne formy, które tworzyły swoiste przestrzenie, pejzaże jak np. w pracach J. Miro, figury niemożliwe jak architektonicznych pracach Chirico, czy w sposobie zestawienia przedmiotów w nieprawdopodobny sposób jak to ma miejsce w twórczości R. Magritte.

Na rynku sztuki współczesnej jest wielu artystów, których twórczość wywodzi się z tego nurtu. Przykładem takim jest postawa twórcza Pani Ewy Juszkiewicz. Absolwentka gdańskiej ASP od wielu lat eksploruje surrealistyczny magazyn wzbogacając go o nowe pomysły podparte odpowiednim warsztatem. Innym przykładem są prace znanego Zdzisława Beksińskiego oraz obrazy Jarosława Kukowskiego. Tak jak wspomniałem nurt surrealistyczny w większym lub mniejszym stopniu zaważył na języku artystycznym wielu współczesnych twórców.

Prace autorki w płynny sposób przechodzą z bardzo figuratywnych przedstawień prac magisterskich poprzez swobodniejsze ale nadal figuratywne prace powstałe na potrzeby doktoratu, aż do prac stanowiących podstawę habilitacyjną, gdzie do głosu po latach zbierania doświadczeń dochodzi wnikliwość charakterologiczna prezentowanych postaci, bo nie tylko ludzi artystka portretuje. Stoi za tym doskonały warsztat i pewność podejmowanych decyzji. Ma się nieodparte wrażenie, że technika rysunku jest tą jedyną słuszną, niosącą ogrom możliwości, które autorka doskonale wykorzystuje pewnie prowadząc kreskę, wprowadzając kolor czy wzbogacając fakturę swoich prac.

Pani E. Bińczyk posługuje się współczesnym realizmem korzystając z modelu (przez co rozumiem współczesne techniki obrazowania i warsztat), czyli pracuje głównie przy pomocy modelunku, światłocienia, zwraca uwagę na anatomię. To są postawy, szkielet jej prac. To co możemy zobaczyć. Aby w pełni zrozumieć głębię psychologiczną jej portretów należy się im uważnie przyrzeć i uzbroić w wiedzę z zakresu historii sztuki.

Zbliżając się do końca recenzji chciałbym zwrócić uwagę na jeszcze jeden niezaprzeczalny wpływ na twórczość p. E. Bińczyk. Mianowicie na poezję. Ten aspekt wspomniany jakby mimochodem wydaje mi się niezwykle istotny w tych pracach. Stanowi niejako oś, na

której grają emocje autorki, niedookreślone, nienazwane, ulotne. Za pomocą faktury papieru, jego koloru, kruchości, podobne wrażenia wywołuje u widza, który bardziej czuje się dotknięty i poruszony niż poinformowany. A oto przecież w sztuce chodzi.

Konkluzja

Z przedstawionej dokumentacji wynika iż proces kształcenia, doksztalcania i doskonalenia własnej wiedzy i umiejętności w zakresie sztuki daje obraz osoby wszechstronnie przygotowanej, artysty i pracownika nauki. Osiągnięcia artystyczne, twórcze i dydaktyczne oraz zaangażowanie w w/w obszary, a szczególnie w działalność dydaktyczną Pani dr Ewy Bińczyk stanowią nie tylko znaczny wkład w samą dyscyplinę, są również ich efektywnym i namacalnym przełożeniem na sferę nauki, dydaktyki i upowszechniania kultury.

Dlatego z całym przekonaniem wnioskuję do władz UMK o nadanie p. Ewie Bińczyk tytułu dr habilitowanego w dziedzinie - sztuki piękne, w dyscyplinie sztuki - plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

prof. dr hab. Andrzej Zdanowicz

